

jagt af den ærede Minister, ikke Andet end tilraade at holde fast ved Lovforslaget, som det er vedtaget ved anden Behandling.

Finantsministeren for Kongerigets særlige Anliggender: Jeg skal ikke forsøge at levere noget Bidrag til Afgjørelse af det Hovedspørgsmaal, der her foreligger, men der er saavel ved forrige Behandling som idag faldet flere Uttringer, som synes at vidne om, at der hersker nogen Tvivl hos adskillige ærede Medlemmer med Hensyn til Spørgsmaalet om Pensionsberettigelsen for de Embedsmænd og Kunstnere, der ere ansatte med kongelig Ud-nævnelser ved det kongelige Kunstakademi. Naar det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, sagde, at man kunde lade Pensionsloven bømme Ministeriet og Rigsdagen imellem, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at dette er ikke tilfreds-elig for den Minister, som skal bringe Pen-sionsloven i Anvendelse, og for hvem det altsaa maa være af største Vigtighed strax at kunne træffe en fuldkommen correct Anvendelse af Lovens enkelte Bestemmelser. Jeg finder mig derfor ved denne Leilighed foranlediget til at udtale, at for mig stiller det sig fuldkommen utvivlsomt, hvilken Ret der tilkommer de her omhandlede Mænd, og tillige af hvilken Klasse de Pensioner, der bevilges i Henhold til Pen-sionsloven, blive at udrede. Det er da for det Første for mig utvivlsomt, at disse Mænd ere pensionsberettigede efter Pensionslovens § 1, forsaavidt de ere udnævnte af Hans Majestæt Kongen (Efterhæring: Og deres Gager staae paa Finantsloven!). Den nævnte Lovs § 1 taler slet ikke om, hvor Gagerne staae; der staaer kun, at Embedsmænd ere berettigede til Pension, naar de ere udnævnte af Kongen og Lønnede af Statskassen eller ere ansatte ved en af de Stiftelser, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i Finantsloven, og da det kongelige Kunstakademi er en af de Institutioner, hvis Indtægter og Udgifter findes opførte i Finants-loven, er der ikke den mindste Tvivl om, at naar de derved ansatte Embedsmænd ere ud-nævnte af Hans Majestæt Kongen, ere de pen-sionsberettigede. Der er tillige reist et andet Spørgsmaal, nemlig: af hvilken Fond de ere pensionsberettigede, og det forekommer mig, at

enkelt ærede Talere have været af den Me-ning, at ligesom f. Ex. Universitetets Embeds-mænd ere pensionsberettigede af Universitetets Fonds, saaledes maae disse Embedsmænd være pensionsberettigede af Kunstakademiets Fonds; men dette er en Misforstaaelse, hvilket tydeligt fremgaar af Pensionslovens § 2, hvori be-stemmes, hvorfra Pensionerne skulle udredes. I denne Paragraph er ikke talt om, at Pen-sionerne skulle udredes af de der omhandlede sær-lige Fonds, men der er bestemt, at de skulle afholdes af Statskassen, forsaavidt de ikke efter de hidtil gjældende Regler udredes paa anden Maade. Altsaa naar det den 5te Januar 1851, da Pensionsloven udkom, var den dengang gjæl-dende Regel at udrede en Pension af Statskassen, saa skulde den ogsaa fremtidig udredes af Stats-kassen, og var det den dengang gjældende Regel at udrede Pensionen af særlige Fonds, saa skulde den ogsaa i Fremtiden udredes af disse særlige Fonds. Nu viser det sig, at de Pen-sioner til Embedsmænd og navnlig til Enker efter Embedsmænd ved Kunstakademiet, som ere foresaldne i en senere Arrække, indtil 1851, ikke ere blevne udredede af Akademiet, men der- imod af Statskassen, og de maae da som en Følge deraf, efter Pensionslovens Bestemmelser, ogsaa fremtidig udredes af Statskassen. Af denne Grund ere efter 1851 adskillige Pension-er, der ere bevilgede til Embedsmænd og Em-bedsmænds Efterladte ved Kunstakademiet, ved Regjeringens Foranstaltning blevne udredede af Statskassen; og i den Lov, der under denne Forhandling flere Gange er bleven nævnet, nemlig Loven af 12te December 1860 angaaende en extraordinair Pension for Professor ved det kongelige Akademi for de skønne Kunster, Johan Ludvig Lund, er det udtrykkelig bestemt, at den ham tilstaaede Pen-sion skal tillægges ham af Statskassen. Der har altsaa ikke været reist, og kan efter min An-skuelse, ifølge Pensionslovens udtrykkelige og klare Bestemmelser, ikke reises nogenjomhelst Tvivl i denne Henseende. Jeg skal endnu kun tillade mig en ganske kort Bemærkning, den nemlig, at det ikke er ganske correct, naar flere ærede Talere have antaget, at den pensions-berettigede Indtægt for disse Mænd kun var de 300 Rdl. Lønning, de hidtil have havt; thi